

RENÉE KOUDSTAAL

LEEF
ALS EEN
PARISIENNE

Ook als je hartstikke
Nederlands bent

Tijd voor jezelf, stijlvol met weinig, natuurlijk mooi zijn, ontplannen
en dagelijks genieten... een Nederlandse Parisienne deelt haar geheimen

INHOUDSOPGAVE

1. VAN NEDERLANDSE NAAR PARISIENNE

Waarom iedereen wel een beetje Parisienne wil zijn. En hoe Parisienne ben jij zelf eigenlijk? Doe de test. Inclusief een interview met Daphne Deckers.

06

2. LA PARISIENNE, BESTAAT ZE ECHT?

Alles over de mythe rondom de Parisienne en een ontmoeting met enkele echte Parisiennes *next door*.

18

3. INSPIRATION // INSPIRATIE

Hoe de Parisienne haar eigen stijl vindt. En waarom je daar helemaal geen Parisienne voor hoeft te zijn. Tips en adviezen om dit zelf te leren plus een overzicht van mijn inspiratiebronnen.

24

4. ÉLÉGANCE // ELEGANTIE

To be elegant or not, dat is de vraag. Maar wat is elegantie eigenlijk en hoe ontwikkel je die? Stijlexperts delen hun kijk op dit fascinerende begrip.

36

5. L'ART DU SIMPLE // DE KUNST VAN HET MINDEREN

Hoe de Parisienne zonder enige keuzestress altijd voor minder gaat. In haar kleding, cosmetica én keuken. En dat al eeuwenlang voordat Marie Kondo geboren werd. Inclusief een interview met chef Alain Caron.

42

6. LA BEAUTÉ // SCHOONHEID

Het cosmeticadieet van de Parisienne, zodat ook jij voor natuurlijk mooi kunt gaan. Mijn lijstje van de cosmeticabasics en pimp-je-badkamertips van Elisah Jacobs (Interior Junkie).

50

7. L'INTEMPOREL // HET TIJDLOZE

Hoe de Parisienne trends negeert en altijd voor authentiek kiest. Alles over stijlstandvastigheid en goede van slechte kwaliteit onderscheiden.

66

8. LES CLASSIQUES // DE KLASSIEKERS

Stel met mijn tips jouw ideale lijst van basics samen en geef je look in een handomdraai een Parijse *touch*. Inclusief mijn favoriete Instagram-accounts en een ode aan de Bretonse streepjestrui.

76

9. COMBINER // COMBINEREN

Een kleine kledingkast maar er elke dag toch weer fantastisch uitzien: zo doet de Parisienne dat. In dit hoofdstuk vind je ook mijn Parijse kleurenpalet en tips van Kae Sutherland.

90

10. L'ANTI-SHOPPING // HET ANTI-SHOPPEN

Duurzaam en verantwoord kopen. Beter voor het milieu én voor je look. Hoe koop je precies dat wat je nodig hebt en bij je past? Met een lijstje van mijn favoriete kleding- en accessoiresmerken, nieuw en tweedehands.

102

11. OUI MAIS // JA MAAR

Nederland, een klein land maar een grote stijlchallenge. De Parijse stijl voor de Nederlandse vrouw: tips en adviezen. Inclusief een interview met Fred van Leer.

116

12. PROFONDEUR // DIEPGANG

Alles over het essentiële accessoire dat de hele wereld over het hoofd ziet. Ontdek het geheim achter het fameuze *je-ne-sais-quoi*. Tips om in Nederland alles mee te krijgen van de Franse cultuur.

126

13. MOI D'ABORD // IKKE EERST

Een druk sociaal leven, keurige kinderen, een fulltime baan en ook nog tijd voor zichzelf: hoe doet de Parisienne het toch? Alles over jezelf bovenaan je to-dolijstje zetten. Plus een interview met Chantal Janzen.

138

14. DÉPLANNING // HET ONTPLANNEN

Met tijd spelen en tegentijds leven, een kunst die je kunt leren. Geef meer ruimte aan het ongeplande en ontdek wat het leven voor jou in petto heeft.

158

15. LES PETITS BONHEURS // HET KLEINE GELUK

Genieten mag niet, dat moet. Hoe de Parisienne dit met passie en toewijding toepast in haar dagelijks leven. En jij vanaf nu ook.

166

‘PARIJZENAAR ZIJN, DAT BETEKENT
NIET IN PARIJS GEBOREN MAAR
HERBOREN WORDEN’

Sacha Guitry

acteur, regisseur en scenarist

‘ÊTRE PARISIEN, CE N’EST
PAS ÊTRE NÉ À PARIS, C’EST
Y RENAÎTRE’

1. VAN NEDERLANDSE NAAR PARISIENNE

Het Gooi, daar groeide ik op. Als keurig hockey-, tennis- en later zelfs golfmeisje. En ook al waren wij thuis niet zo stinkend rijk als vele andere gezinnen om ons heen, we draaiden prima mee met alles wat je maar kunt bedenken over dit reservaat. Ik ging naar de 'beste' scholen, at vlees van de 'beste' slager en was vaak zo overdressed dat iedereen steeds weer dacht dat ik jarig was.

En toch fantaseerde ik van jongs af aan al over 'ergens anders'. Waar dat precies was, dat wist ik niet. Ik droomde weg bij tijdschriften als *Vogue*, *Marie Claire* en *Elle*. Ik stelde mijn verzameling miniatuurparfumflesjes tentoon alsof het een kunstcollectie uit het Louvre was. En ik deed niet Ken maar Barbie een smoking aan, net als Yves Saint Laurent. Er was duidelijk een foutje gemaakt in de casting. Waar ik wel terecht had moeten komen, ontdekte ik op de dag dat ik een stedengids in handen kreeg. Chique Parisiennes, volle terrasjes, pompeuze boulevards. Ik kan me nog elke foto herinneren en met name dat gevoel van thuiskomen. Op de cover stond 'Paris'. Daar dus.

PARIJS

Zodra het kon – de vlag met mijn rugzak hing nog maar net uit – vertrok ik voor een jaar naar Parijs. Dat het niet bij een jaar zou blijven, was voor mij al duidelijk. Ik voelde me als een vis in het water, en na enkele maanden als au pair begon ik eindelijk aan het leven waarop ik zolang had gewacht. Maar dan wel onder aan de sociale ladder, als *bonne* (dienstmeisje) van een rijke dame in de chique buurt Passy.

Via een uitwisselingsprogramma ging ik vervolgens studeren en vond een stageplek bij het reclamebureau EURO RSCG, dat als specialiteit lobbying en politieke communicatie had. Ik had geen idee wat dat inhield, maar achteraf gezien bevond ik me in de coulissen van de Franse elite, daar waar politiek, media en bedrijfswereld hand in hand gaan. Ik leerde in rap tempo Frans en daarbij ook

alle fijne kneepjes van het machtsspel. Alles over de sferen van invloed, protocol en public relations. Maar dan wel pr op z'n Frans. Hier komt de premier niet op de fiets naar zijn werk. Die arriveert in een colonne van minimaal vier auto's met geblindeerde ruiten, zwaailichten en zes bodyguards per Citroën. En zo gaat hij ook uit dineren met zijn vrouw (of zijn maîtresse, maar dit was vóór Macron). Lunches vinden niet plaats in kantines, maar in privékamers van de beste sterrenrestaurants. Contracten worden getekend in de prachtigste hotels of speciaal hiervoor afgehuurde appartementen.

Ik hield dit politieke spel na een aantal jaren toch voor gezien, omdat het me lukte toegelaten te worden tot de filmschool La Fémis (L'Atelier) in de voormalige Pathé studios, rue Francoeur in Montmartre. Met mijn diploma Europese coproductie op zak en een goed gevuld adresboekje richtte ik samen met een partner het productiebedrijf Les films du Marché op. In het hartje van de Marais, op het meest pittoreske pleintje van Parijs: place du Marché Sainte-Catherine.

Later werd dit mijn eigen bedrijf, waarmee ik ruim vijftien jaar evenementen organiseerde voor de Parijse crème de la crème. Elke keer als ik op z'n Nederlands alles tot in detail had gepland, gebeurde er op z'n Frans weer iets totaal onverwachts. Zoals de dag dat ik Jacques Chirac mocht filmen en hij me vervolgens uitnodigde voor een drankje. Een tête-à-tête met *Monsieur le Président*, waarbij hij ook nog besloot om mijn nietsvermoedende moeder te bellen en haar te feliciteren met haar dochter. Of die nacht die ik helemaal alleen in een totaal verlaten opéra Garnier doorbracht. Wij hadden het prachtige monument in zijn geheel afgehuurd voor een exclusief ontbijt. Telkens als ik dacht dat het niet gekker kon worden, bleek dat toch te kunnen.

Leven met een gemiddelde snelheid van driehonderd kilometer per uur om niets te hoeven missen van wat Parijs te bieden heeft. Vijf keer per week uit eten om alle nieuwe restaurantjes te testen en lunchen tot vijf uur in de middag, maar uiteraard nooit thuis. Naar de markt in de rue Cler, op zondag brunchen in het Palais de Tokyo. Op de hoogte blijven van alles bij conceptstore Merci in de rue Beaumarchais, schoenen kopen bij Patricia Blanchet en liefdesverdriet wegdrinken in Bar Hemingway van het Ritz. Feestjes op geheime dakterrassen, geregeld een weekendje Deauville of romantisch picknicken langs de Seine. Elke week naar de film, theedrinken bij Dammann en in de rij staan voor macarons van Pierre Hermé...

Er is geen twijfel mogelijk: ik ben een 'echte' Parisienne geworden, maar zonder dat ik dat doorhad. Totdat ik vaker terugkwam naar Nederland. Toen was alles opeens heel anders.

AMSTERDAM

Sta je daar, hartje Jordaan, Parisienne te zijn. Met Tropéziennes aan de voeten en mijn driekwart diep donkerblauwe jeans en minimalistische sieraden. Met mijn eeuwige witte overhemd en Chanel Rouge Noir-nagels (óf rode lippen, uiteraard nooit tegelijkertijd), mijn korte kapsel *garçonne* en een vleugje *Portrait of a Lady* van Frédéric Malle.

Sindsdien moet ik elke dag weer wennen aan allerlei aspecten van het Nederlandse leven die ik totaal vergeten was. En dat zijn er heel veel voor een Parisienne: hoe open je een fietsslot zonder dat je nagellak eraf springt? Hoe beklim je de Amsterdamse trappen met schoenen die niet gekocht zijn bij Bever? Hoe zorg je ervoor dat je coupe er nog enigszins uitziet zoals toen je van huis wegging, ondanks storm, regen en hagelbuien en, misschien nog erger, alle accessoires om je hiertegen te beschermen: plastic poncho's, oorwarmers, wollen mutsen met pompon? Hoe eet ik samen met de kinderen om klokslag

zes uur als ik net mijn lunch opheb? Hoe vind ik tijd voor mezelf in een land waar kinderen op de eerste plaats staan en aan hockey, tennis, piano, mindfulness én yoga doen? Hoe bestel ik koffie zonder haver-, soja- of kokosmelk? Waar vind ik lingerie zonder push-up, vullingen, bloemetjes en ruches (en *please*, bespaar me de luipaardprint)? Hoe kan ik er even gelukkig uitzien als de 'Nederlandse vrouw' (met name als ze op de fiets zit), net zo hard praten over mijn gevoel in openbare gelegenheden en ook nog zo zelfverzekerd ogen?

Cultuurschok in eigen land: het bestaat. Ik voel me zo anders. Alleen mijn achternaam is nog Nederlands. Aanpassen bleek geen optie, al heb ik het geprobeerd. Daar worden Pariennes diep ongelukkig van. Daarover later meer.

Ik ben gaan schrijven over Parijs en het Parijse leven. Om ze geen seconde te hoeven missen, ook als ik even niet in de Franse hoofdstad ben. Op mijn website www.renee-k.com en in de pers. En nu is er dus dit boek: een nuchtere blik van een insider op de allesbehalve nuchtere Parisienne en haar unieke gevoel voor *savoir-vivre*.

‘JE KLEDEN IS EEN MANIER VAN LEVEN’

Yves Saint Laurent
modeontwerper

‘S’HABILLER EST UN MODE DE VIE’

Merci, Yves. Over die 'manier van leven' wil ik het nou juist hebben. Hoe maak je je dagelijks leven zo Parijs' mogelijk? Want Parisienne zijn, dat kan overal. Ook als je hartstikke Nederlands bent.

DIE JALOERSMAKENDE PARISIENNE

Het lijkt wel alsof de hele wereld een beetje Parisienne wil zijn. Ik vroeg een aantal ondernemende Nederlandse vrouwen wat ze graag zouden willen leren van de Parisienne. Of waar ze zelfs een beetje jaloers op zijn.

CHANTAL JANZEN

Tv-presentatrice, zangeres en actrice: 'Dat nonchalante. Het is eigenlijk heel charmant en chic, maar je ziet het er niet aan af en het is nooit schreeuwerig. Het is heel stijlvol. Ik denk aan Jane Birkin en ballerina's, een smalle jeans en een kasjmier truitje. Het gevoel geven dat je vanuit jezelf die stijl hebt en dat het niet is aangekocht. Of opgelegd. Ik krijg altijd de indruk dat al haar stoffen heel rijk zijn. Het is een mooie jeans, het is een mooi truitje. Het is een mooie jas. Het is een mooi schoentje. Het is een mooie tas. En dan heb ik het niet eens over hoe duur het is. Het ziet er duur uit. Het is rijk, maar dan heb ik het niet letterlijk over geld.'

MILUSKA VAN 'T LAM

Hoofdredacteur van *Harper's Bazaar* Nederland: 'Veel mensen lopen weg met het *je-ne-sais-quoi* van de Parisienne. Eens. Eens. Eens. Maar ik vind die houding vooral spannend in combinatie met het zelfbewustzijn, de *sexiness* en de rauwe elegantie zoals je alleen bij een Parisienne ziet. Of is het haar artistieke hart? Haar interesse in politiek, de goede keuken, wijn en kunst maakt haar een inspirerende tafelgenoot of iemand met wie zelfs

de meest saai borrel nog een avontuur wordt. Haar grootste geheim is nog dat het allemaal zonder moeite bij elkaar is gebracht. Alsof ze zonder nadenken precies de goede outfit samenstelt en je zonder moeite bijpraat over de nieuwst verschenen romans of haar bevindingen deelt over die expositie van die kunstenaar die zij net heeft ontdekt. Ze spreekt zoals ze is: nonchalant maar zelfverzekerd, een beetje fluisterend, met van die mooie, jaloersmakende zuchtjes "*ah ouf*", "*mais oui*". Dat gaat ons niet lukken met onze harde g, ha!'

MAARTJE DIEPSTRATEN

Eigenaar van reis- en lifestyleplatform www.bartsboekje.com: 'Alles met mate doen! Tenminste, dat zeggen ze toch over de échte Parisiennes? Want dat kan ik dus echt niet. Als ik iets lekker vind, schep ik drie keer op. Als ik iets mooi vind, koop ik het in drievoud (en heb ik aan het eind van de maand weer een probleem) en als ik iets wil, dan móet het stante pede.'

MAY-BRITT MOBACH

Founder en editor in chief van *Amayzine*: 'Ik vind haar manier van zoveel mogelijk zichzelf willen zijn én blijven heel mooi. De echte Parisienne vind je

door je bij alles af te vragen “wat zou Inès de la Fressange doen?”, daar een stevige scheut Gabrielle Chanel aan toe te voegen en vooral door het af te maken met het meest oorspronkelijke deel van jezelf. Want als er iets is dat de Parisienne verafschuwt, is het wel achter de meute aanlopen en rechtstreeks kopiëren. Het individu vieren en niet te opgepoetst door het leven gaan. Je best doen is oké, iedereen mag het weten, maar niemand mag het zien. *Jamais.*’

KAE SUTHERLAND

Onderneemster en online content creator: ‘Wat ik altijd bijzonder vind om te zien als ik in Parijs ben, is dat alle vrouwen er zo verzorgd en vrouwelijk uitzien. Alsof ze allemaal supergoede manieren hebben (terwijl ook zij gewoon naar de wc gaan en vast wel eens een boertje laten, toch?) en iedere week hun haar laten doen bij de kapper. Dat vind ik fantastisch en ik zou er ook wel iedere dag zo verzorgd bij willen lopen. Ik heb namelijk 60 procent van de tijd geen bh aan, vet haar en draag een simpel outfitje of joggingbroek.’

KRISTINA BOZILOVIC

Hoofredacteur van *Talkies Magazine*: ‘Geen foundation meer! Zou een verademing zijn, haha, maar eerlijk is eerlijk: ik knap op van een beetje foundation. En kleine beetjes eten verdeeld over de dag. Die discipline zou ik graag leren van de Parisienne.’

DAPHNE DECKERS

Schrijver en columnist: ‘Ze draagt altijd de laatste mode, maar dan zo naturel dat het lijkt of zij niet de mode volgt maar de mode haar. De Parisienne heeft ook een goed gevoel voor sieraden: nooit opzichtig, liever simpel en klein, maar dan heel bijzonder.’

Daphne Deckers
schrijver en columnist

Entretien // Interview

Tijdens een diner van de Krajicek Foundation kwam ik naast Daphne Deckers te zitten. En wat doe je als je in gesprek raakt met iemand die 1,3 miljoen boeken heeft verkocht en jijzelf net met je eerste boek bent begonnen? Heel veel vragen stellen! Over schrijven, hoe je het aanpakt, maar ook over de Parisienne.

Als ik zeg 'La Parisienne', waar denk jij dan aan? Het eerste beeld dat in me opkomt, is dat van een gestileerde jonge vrouw met een gestreept Bretons truitje in een wijde, getailleerde rok. Ze draagt zogenaamd rommelig haar waar heel veel aandacht aan is besteed, ballerina's en een dure handtas waar ze niet al te zachtzinnig mee omgaat, want dat hoort bij de mystiek van het Franse chic. En een sigaret, helaas.

Waarom spreekt La Parisienne zoveel mensen aan? Nederlanders zijn veel nuchterder in hun kledingkeuze; ook omdat wij vaak op de fiets ergens heen gaan. Kleding moet vooral lekker zitten. Je haar mooi föhnen terwijl je door weer en wind naar je werk moet fietsen vinden wij niet zo productief. De Nederlandse vrouw is ook best stoer, we zijn er trots op dat we heel veel zelf kunnen. Maar dan zien we de Parisienne, zo'n *petite* mevrouwje dat er altijd 'per ongeluk' heel verzorgd en stijlvol uitziet, nooit een vinger uitsteekt naar de koffers die gedragen moeten worden, die voor deuren blijft wachten tot een man ze opendoet, die altijd een beetje nuffig kijkt en quasi-geïrriteerd haar sigarettenrook uitblaast terwijl de mannen voor haar rennen... En dan wil zelfs de nuchtere Nederlandse vrouw weleens denken: hoe krijgt ze dat voor elkaar?

‘Ze stralen een bepaalde onaantastbaarheid uit, een bepaalde verveeldheid ook, alsof hun look niet heel zorgvuldig is samengesteld.’

Maar bestaat ze volgens jou echt? Of dromen we allemaal lekker weg bij een mythe? Ja en nee. Het beeld dat ik zojuist schetste van een Parisienne bestaat natuurlijk niet echt. Maar ook weer wel. Want als ik in Parijs ben, zie ik wel degelijk dat de vrouwen daar een bepaalde, nonchalant ogende manier van kleden hebben, dankzij merken als Isabel Marant, Yves Saint Laurent, Zadig&Voltaire. Ze hebben bijna altijd lang haar, maar ze dragen het bedacht-rommelig, wat een heel moeilijke stijl is om te kopiëren. Ze stralen een bepaalde onaantastbaarheid uit, een bepaalde verveeldheid ook, alsof hun look niet heel zorgvuldig is samengesteld. Ik vind het altijd wel een fascinerend schouwspel. Dure tassen liggen op tafel tussen de koffie en de croissants. Ze grabbelen er niet zelden een pakje sigaretten uit.

Wat zou je willen weten over de Parisienne next door, de echte Parisienne? Hoe ze hun kinderen zo braaf laten opzitten aan tafel, haha! Mijn kinderen moest ik altijd bezighouden met stickers en kleurboeken en ondertussen de vis aan hen verkopen als 'waterkip'. Franse kinderen lijken alles te eten en zich aan tafel nooit te vervelen. Is dat echt zo? En hoe dan?

9. COMBINER // COMBINEREN

Begin 2020 vond het allerlaatste defilé van modeontwerper Jean Paul Gaultier plaats. Gaultier staat natuurlijk bekend om zijn streepjestruien en de puntige borsten van Madonna, maar hij is vooral een van de meest bepalende ontwerpers van de afgelopen vijftig jaar. Zijn laatste show, in een overvol Théâtre du Châtelet, was een mix van oud en nieuw, van stijlen, van leeftijden, van ontwerpen van vroeger, nu en morgen. Dat wat bij anderen op een bijeengeraapt zootje zou lijken, wordt bij een kunstenaar als Gaultier een ode aan de wereld van mode. Alleen grote meesters kunnen dit. En de Parisienne.

DE KLEDINGKAST VAN EEN PARISIENNE

In een eerder hoofdstuk vertelde ik over mijn collega – intussen goede vriendin – Patricia, die jarenlang dag in, dag uit perfect gestyled op het werk kwam. En hoe ik fantaseerde over haar kledingkast, die wel op z'n minst een walk-in closet moest zijn ter grootte van mijn hele appartement. Toen ik deze kast voor het eerst zag, verdubbelde mijn bewondering voor haar. Zo veel magie uit zo'n kleine kledingkast! Ik moest gewoon weten hoe ze dit voor elkaar kreeg. Al snel begreep ik dat talent hierbij een grote rol speelt. Talent had ik niet, maar ik heb nooit de hoop opgegeven. *Grand chef* zou ik nooit worden, maar met een goede kok voor de dagelijkse kost zou ik alle genoeg nemen.

Want combineren is gewoon handig. Zeker voor de nuchtere, pragmatische Nederlander. Je haalt daarmee het meeste uit de kleding die je hebt, hebt minder ruimte nodig en bent minder geld en tijd kwijt aan shoppen en het samenstellen van je look. Dus ben ik gaan doorvragen. En doorvragen en doorvragen. Net zolang tot ik het gevoel kreeg dat ik de essentie van deze *savoir-faire*, know-how, begon te begrijpen. Elke look is eigenlijk een soort cocktail. Door de juiste combinatie van ingrediënten te vinden kom je uit op een resultaat dat bij jou past.

INGREDIËNT 1: TINTEN

Kleur: een essentieel onderdeel van het combineren. Dat de Parisienne geen kleuren draagt, klopt niet, maar ze doet het met mate, en alleen als ze precies weet wat ze doet. Met kleur begeef je je namelijk op glad ijs. Ik breng zelf alles terug naar tinten. En daarmee bedoel ik de donkere of lichtere versies van primaire (felle) kleuren.

Lichtere tint:
olijfgroen

Kleur: groen
(een absolute no-go)

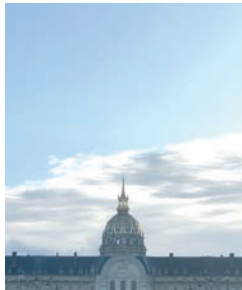
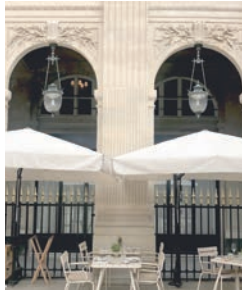

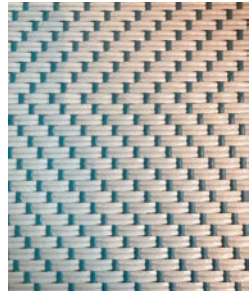
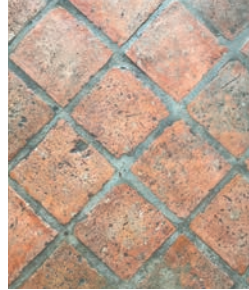
Donkere tint:
donkergroen

Tinten zijn veel makkelijker te combineren. En je raakt er niet snel op uitgekeken, zoals het geval is met felle kleuren. Je zult nooit iemand horen zeggen: 'Heb je haar weer, met haar witte T-shirt.' Dat is niet gegarandeerd als je kiest voor een kanariegeel ensemble. En last but not least: kleuren maken je zeer trendgevoelig, en aan trends zouden we niet meer meedoen, toch? Het hele idee is dus om te beginnen met het beheersen van de basistinten.

TIP

Als je twijfelt bij het maken van tintkeuzes, denk dan aan de tinten van de stad Parijs: de witte tegels van de metro, de zandbeige façades, de donkergrijze stoepen, het bordeaux van rode wijn, de olijfgroene bankjes in de Jardin des Tuileries en zelfs de gouden koepel van Les Invalides. Uiteindelijk past de Parisienne zich gewoon aan aan haar omgeving.

VOOR ALLE NEDERLANDSE VROUWEN, DIE OOK EEN BEETJE PARISIENNE WILLEN ZIJN

Over de hele wereld wordt ze bewonderd en geroemd om haar tijdloze elegantie: la Parisienne. Op kantoor, op het schoolplein of op het terras met een goed glas wijn: ze doet het allemaal in stijl. En dat kun jij ook.

De Nederlandse Renée Koudstaal pendelt tussen Amsterdam en Parijs, na twintig jaar in de Franse hoofdstad gewoond te hebben. In deze nuchtere, praktische lifestyle-gids deelt ze al haar geheimen én die van haar Parijse vriendinnen. Parisienne zijn gaat namelijk over veel meer dan de perfecte handtas of *la petite robe noire*. Zo leer je alles over tijdloze klassiekers en feilloos combineren, imperfectie en ontspannen, elegantie en nonchalance, het kleine geluk en jezelf op de eerste plaats zetten. Renée geeft je eerlijke inspiratie, interviews en tips om zo Parijs mogelijk te leven. Want dat kan overal. Ook in Nederland.

————— CHANTAL JANZEN —————

‘DIE NONCHALANTE ELEGANTIE VAN DE PARISIENNE
WORDT DOOR ZOVELEN GEAMBIEERD. RENÉE LEG
JIJ EENS EVEN UIT HOE WE HIER EEN STUKJE VAN
KUNNEN MEEPAKKEN.’

————— CHEF ALAIN CARON —————

‘IK SCHREEF DE BIJBEL VAN DE
FRANSE KEUKEN, RENÉE DE BIJBEL
VAN HET PARISIENNE ZIJN.’

9 789021 576411

WWW.KOSMOSUITGEVERS.NL

**KOS
M•S**

NUR 450

Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen